

AHMED İLE AYŞE
CAMİYE GİDİYORLAR

YAZAN : R. A. CHAUDHRY
TERCÜME EDEN : DR. M. C. ŞEMS

1998

ISLAM INTERNATIONAL PUBLICATIONS LTD.

Ö N S Ö Z

Çocuk Kitapları Komitesince, İslamiyet hakkında bilgi edinmek isteyen çocuklar için hazırlanan kitapların ikincisi olan “Ahmet ile Ayşe Camiye Gidiyorlar” adlı bu kitapçık şu anda elinizdedir. Bu kitapçıkta İslamiyet hakkındaki bilgiler bir hikâye şeklinde sıralanmış ve böylece çocukların ilgisi uyandırılmaya çalışılmıştır. Çocukların bu kitapçığı zevkle okuyacaklarını umarız. Çocuklar için hazırlanan bu kitapçıkların yazım şekli, dili, içinde işlenen örnekler ve malzemeleri ile bu gayeyi açıklamaktadır.

Anne ve babaların, öğretmenlerin ve diğer büyüklerin evlerinde ve okullarda bu kitapçıklardan istifade etmelerini öneririz. Bu kitapçıklardan tam olarak yararlanmak için, kahvaltı masasında veya akşamleyin bütün aile üyelerinin birlikte olduğu zamanlarda ve yatağa girmeden önce bu kitapçıkların içeriklerinin konuşulması uygun olacaktır. Bir çocuğun zihninde sağlam bir şekilde yerleşen düşüncelerin, ömür boyunca devam edeceği ve sonraları daha da kuvvetleneceği bilinen bir gerçektir.

Bu kitapçıkların kapsamını geliştirmek üzere bize sunulan önerileri sevinerek kabul edeceğimizi daha şimdiden okuyucularımıza bildirmeyi uygun görmekteyiz. Çocuklar için ele aldığımız bu önemli ve büyük iş için harcadığımız naçizane çabalarımızın yararlı olmasını Cenab-ı Hak (c.c.) a alçak gönüllülükle niyaz ederiz.

Çocuk Kitapları Komitesi Sekreteri
Londra, 3 Nisan 1991

Ahmed'in annesi ona seslenerek "Ahmed uyan artık namaz vakti yaklaştı" dedi. Bunun üzerine Ahmed yataktan kalktı. Dışarısı henüz karanlıktı. O anne ve babasının oturma odasında alçak fakat tatlı seslerle Kur'an-ı Kerim okuduklarını işitebiliyordu. Kardeşi çoktan uyanmıştı bile. Ahmed abdest almak üzere banyoya koştu. Daha sonra aşağıya indi. Kardeşi o ana kadar sabah namazının sünnetlerini kılmıştı. O da yüzünü Kible'ye çevirerek iki rekat sünnet kılmak üzere seccadenin üzerinde yerini aldı. Namazı bitince babası farzları kıldırmak üzere ayağı kalktı. Yüzünü Kible'ye doğru çevirerek ön tarafta durdu. Ahmed, Ayşe ve anneleri sıra halinde yüzlerini aynı yöne çevirerek onun arkasında durdular. Namaz bitince hepsi yere oturdular.

Ayşe babasına : "Babacığım neden biz namazın bir kısmını tek olarak diğer bir kısmını da hep birlikte cemaatle kılıyoruz?" diye sordu.

Babası onu şöyle aydınlattı : "İslami ibadet bize hem kişisel hem de toplu olarak görevlerimizi nasıl üstlenmemiz gerektiğini öğretmektedir. Onun için namazın bir kısmı hep birlikte, diğer bir kısmı da tek olarak eda edilir. Her iki kısmın birçok faydası vardır. Cemaatle birlikte kılınan namaz vasıtasıyla biz toplumsal görevimizi eda etmiş oluruz. Böylece topluma karşı olan görevlerimiz devamlı olarak bize hatırlatılır. Keza hayatlarımızı toplumla uyum halinde sürdürmemiz bize telkin edilmiş olur. Cemaatle birlikte kılınan namaz vasıtasıyla bize disiplin ve itaat telkin edilir. Her Müslüman namazdayken titizlikle imama tabi olmalıdır. Eğer imam bir hata yaparsa, cemaat arasından bunu fark edenler nazik bir şekilde "SübhaneAllah" demelidirler. "SübhaneAllah" demek "Hatalardan uzak olan ancak Allah'tır" demektir. Böylece hem imam hatasını öğrenmiş olur hem de o hatayı fark ederek imamı uyaran kişi de nezaketini ve alçak gönüllülüğünü göstermiş olur. "SübhaneAllah" diyerek

kendisinin bile hatalardan uzak olmadığını kendisine hatırlatmış olur.”

“Eğer imam yine de hatasının farkında olmazsa o zaman ne yapmalı?” diye sordu Ahmed.

Babası bu soruyu şöyle cevaplandırdı : “Bu durumda cemaat imama uymalıdır. Namaz bittikten sonra bu hata cemaatle birlikte iki kere secde edilerek düzeltilebilir. Bunun anlamı Allah’tan af dilemek ve hatanın telafisini niyaz etmek demektir. Bunlara “Sehiv secdesi” denilir ve bunlar vasıtasıyla bilmeyerek yapılan namaz hataları telafi edilmiş sayılır. Bir Müslüman tek olarak namaz kılsa, namazını uzatmak yahut kısaltmak konusunda serbest olur. Bu da niyetine yahut isteğine ve elindeki fırsata bağlıdır. Bazı kimseler tabiat bakımından kişisel duygularını diğer insanlara belli etmek konusunda çekingen olurlar. Tek olarak kılınan namazlar onlara yaratanlarına karşı duygularını belli etme fırsatını vermiş olmaktadır. Ayrıca cemaat ile birlikte kılınan namazlar ancak belli saatlerde kılındığı gibi, tek başına kılınan namaz belli şartlara tabi olarak her zaman kılınabilir. Umarım şimdi namazın niçin bir kısmının kişisel, bir kısmının da cemaatle birlikte kılındığını anlamışsındır.”

Anneleri şöyle ilave etti : “Cemaatle birlikte namaz kılmanın bir faydası daha vardır. Cemaatle kılınan namazların camide eda edilmesinin daha uygun olduğunu da hatırdan tutmamız gerekir. Bir mahallenin Müslümanları günde beş defa bir araya gelirler ve birbirleri ile iyice kaynaşırlar. Böylece kardeşlik bağları daha da kuvvetlenmiş olur ve birbirinin ihtiyaçlarını ve problemlerini öğrenmiş olurlar. Cuma günü bir kasaba halkı yahut büyük bir şehrin bir semtinin ahalisi bir araya gelirler ve böylece onların kardeşlik duyguları, sevgi ve birlikleri tazelenmiş olmaktadır. Bayram namazında bu

sınır daha da genişlemiş olur. Hac ise bütün dünya Müslümanlarının toplantısı olarak adlandırılabilir.”

Babası Ayşe’ye sordu : “Kızım hadis ne demektir biliyor musun, bana bir hadis okuyabilir misin?”

Ayşe şöyle cevap verdi : “Hadis, Hz. Resulullah’ın (s.a.v.) sözlerine denir. Resulullah’ın birçok hadisini size okuyabilirim. Mesela “El-cennetü tahte akdamil ümmihati.” Bunun anlamı şöyledir : “Cennet annelerin ayakları altındadır.” Fakat babacığım cennet nasıl benim annemin ayakları altında olabilir? Bunu hiç anlayamıyorum.”

Babası “Peki ben sana anlatayım” dedi ve devam etti. “Hz. Resulüllah’ın (S.A.V.) bu hadisi hikmetlerle doludur. Bu hadis bize daima annelerimize tabi olmamız gerektiğini anlatmaktadır. Biz elimizden geldiğince annemizin işlerinde kendisine yardım etmeliyiz. Böyle yaptığımız takdirde evlerimizi huzur ve mutlulukla doldurmuş oluruz.

Bizim evlerimiz Cennete dönmüş olur ve biz hem bu dünyada hem de ahirette Cenneti elde etmiş oluruz.”

Babası sözünü bitirince Ahmet sabırsızlıkla : “Size Cuma namazına nasıl hazırlanmamız gerektiği konusunda bir hadis okuyayım mı?” diye sordu.

Ayşe araya girerek : “Cuma namazının önemini hepimiz biliriz. Yalnız Cuma kelimesinin anlamını bilmiyorum. Bunu bana anlatır mısın babacığım” diye sordu. Babası şöyle izah etti. “Cuma Arapça bir kelime olup, zaman yahut mekân bakımından bir arada toplanmak demektir. Cuma günü Müslümanlar hep birlikte namaz kılmak üzere bir araya gelirler. Cuma günü öğle namazı yerine Cuma namazı eda edilir.”

Daha sonra babası Ahmed'e bakarak : "Sen bize hangi hadisi okuyacaktın yavrum?" diye sordu.

Ahmed bu soruyu şöyle cevaplandırdı : "Resulullah (S.A.V.)'ın bir hadisine göre bir Müslüman Cuma günü iyice yıkanır ve bedenini iyice temizleyerek güzel koku sürer, daha sonra camiye giderek insanları rahatsız etmeden bir yerde namaza durur. Kişisel namazını bitirdikten sonra imamın gelmesini sessizlikle dua ederek bekler. İmam gelip hutbe okumaya başlayınca dikkatle onu dinler. Allah (C.C.) da onun iki Cuma arasındaki bütün günahlarını bağışlar."

"Aferin" dedi babası. "Bu bahsettiğin hadisin tam tercümesidir. Her ne zaman bir camiye gidersen, sessizce cemaati rahatsız etmeden sıralardan birinde yer bulmalısın. Hz.Resulullah (S.A.V.) birçok hadisinde Cuma'nın çok bereketli bir gün olduğunu beyan etmiştir. Bir hadise göre Cuma günü bütün günlerin en hayırlısıdır. Cuma günü Hz.Resulullah'a salavat getirilmelidir ve böylece yüce Rabbimiz'den yüce Habibi'ne rahmet göndermesini niyaz etmeliyiz. Allah (CC) nasip ederse bu konuda sana başka hadisler de anlatacağım."

Daha sonra babası Ahmed'e, abdesti nasıl aldığını sordu. Ahmed şöyle cevap verdi: "Besmeleyi okuyarak başladım. Daha sonra bileklerime kadar ellerimi üç defa yıkadım. Sağ elimi önce ve sol elimi ondan sonra yıkayarak temizledim. Ondan sonra üç defa ağzımı su ile çalkaladım. Sonra burnumu üç defa temizledim. Ondan sonra yüzümü kulaklarıma kadar üç defa yıkayarak temizledim. Sonra kollarımı üçer defa yıkadım."

"Dur bakayım" dedi annesi. "Bir şeyi unuttun, hangi kolunu daha önce yıkadın acaba?"

"Sağ kolumu tabii" dedi Ahmed.

Annesi şöyle bir izahat istedi: “Dirseklere kadar kollarını yıkadığından emin misin?”

“Evet anneciğim, dirsekler de dâhil olmak üzere kollarımı iyice yıkadım.” diye cevap verdi Ahmed.

Daha sonra o şöyle devam etti: “Kollarımı yıkadıktan sonra başımı meshettim. Yani ellerimi ıslatarak alnımdan boynuma kadar başıma sürdüm. Ondan sonra şahadet parmaklarımı kulaklarıma sokarak orasını temizledim ve aynı zamanda diğer parmaklarımı kulaklarımin arasına aşağıdan yukarıya doğru sürerek kulaklarımı iyice temizledim. En sonunda ayaklarımı bileklerime kadar üçer defa yıkadım. Sağ ayağımı önce ve sol ayağımı da sonra yıkayarak hiçbir kısmını kuru bırakmadan temizledim.”

“Çok güzel” dedi babası. “Abdesti doğru olarak nasıl alabileceğini iyi öğrenmişsin. Buna çok sevindim.”

Ahmed babasının bu sözünü işitince sevindi ve “her namazdan önce abdest alırım. Ancak Ayşe’nin abdest alıp almadığından emin değilim. Çünkü o bazen abdest almadan namaz kılıyor.” dedi. “Hayır aksine ben bazen teyemmüm yaparım. Benim hocam bana bunun abdest yerine geçtiğini söyledi.” dedi Ayşe.

Babası, Ayşe’nin sözüne gülümsedi ve “peki bize teyemmümün nasıl yapıldığını söyleyebilir misin Ayşeciğim” dedi. Bunun üzerine Ayşe anlatmaya başladı ve “Temiz toprağa yahut üzerinde toprak bulunan herhangi bir şeye ellerimizi vurmamız ve böylece o toprağı ellerimize sürmeliyiz. Bunu yaptıktan sonra onu yüzümüze sürmeliyiz ve daha sonra sağ elimizi sol kolumuza, sol elimizi de sağ kolumuza sürmeliyiz. Sanki yüzümüzü ve kollarımızı yıkarmışız gibi hareket yapmalıyız.” diye teyemmümün nasıl yapıldığını izah etmeye çalıştı. Babası: “Aferin sana. Doğru söyledin. Ancak teyemmümün ne

zaman yapıldığını da iyi bilmeliyiz. Aslında su ile yıkanmak gerekir. Ancak temiz su bulunmadığı takdirde onun yerine toprak kullanılır. Demek ki teyemmümdeki hareketler semboliktir.”

Bunun üzerine Ahmed araya girdi ve “Babacığım, suyun yerine toprak niçin kullanılır? diye sordu. Babası şöyle cevap verdi. “Evladım toprak bize ne kadar aciz olduğumuzu hatırlatmaktadır. Şimdi de ne zaman teyemmüm yapabileceğimizi sizlere anlatacağım. Eğer birisi hasta olup su kullanmak kendisi için zararlı ise, yahut su yoksa, böyle bir durumda abdest yerine teyemmüm yapılabilir. İslamiyet’in emirleri katı değildir. Bu da İslamiyet’in güzelliklerinden biridir. İslami talimatlarda birçok seçenekler mevcuttur. Böylece insanlara gücünden fazla sorumluluk taşıtılmaz ve her durumda İslami talimatlara göre hareket edebilirler.”

Babası sözünü bitirince Ayşe annesine bakarak “Anne, sen bize bir soru sormayacak mısın? dedi. Annesi de “Peki bir günde kaç vakit namaz kılınır söyle bakayım”diyerek Ayşe’ye bir soru yöneltti. Ayşe “Beş vakit” diye cevap verdi. “Bütün namazların isimlerini bana söyleyebilir misin? dedi annesi. Ayşe “Sabah, öğle, ikindi, akşam ve yatsı” dedi. Bunun üzerine Ahmed “Anne neden beş vakit namaz kılmalıyız? Yeni Müslüman olmuş İmren adlı arkadaşımı tanırsın. Onun Hıristiyan büyükannesi bir defasında ona “Rabbi’ni fazla rahatsız etme. Duanın kalitesi önemlidir. Ancak kıldığın namazların sayısı önemli değil” diyerek günde tek vakit namazın bile yeterli olduğunu ileri sürmüştü”. Annesi “İmren buna nasıl cevap verdi acaba” diye sordu. “O namazın manevi bir gıda olduğunu, bedenlerimiz için nasıl günde birkaç defa yemek yiyorsak, ruhumuz için de aynı şekilde birçok defa manevi gıda almalıyız. Zahiri gıda bize nasıl kuvvet verirse manevi gıda da aynı şekilde bize manevi kuvvet bahşeder diye cevap vermişti.” dedi Ahmed. “Çok güzel cevap verdi

İmren. Bazı kimseler sabahleyin erkenden çay içerler. Daha sonra kahvaltı yaparlar. Öğleyin yemek yedikten sonra ikindiye doğru yine kahve içerler ve geceleyin yine yemek yerler. Böylece maddi bedenlerini beslemek üzere günde birçok defa yemek yerler. Aynı şekilde ruhumuzun beslenmesi için de günde birçok defa yemek yememiz yani ruhani gıda almamız gerekir. Namaz ise bizim manevi gıdamızdır”dedi ve sözüne şöyle devam etti, “Gerçek ibadet bizi gittikçe Rabbimiz’e yaklaştırır. Böylece Rabbimizle bir irtibat kurmuş oluruz. Çoğu kez doğru rüyalar görmeye başlarız. Bir Müslüman, hele hele bir çocuk ilk defa böyle bir tecrübeden geçince son derece mutlu oluruz. Bazen rüyasında kendisine bir haber verilir ve gerçekten de rüyada gördüğü gibi o haber aynen gerçekleşir. Bu hem Rabbi’nin varoluşunu kanıtlar ve rüya gören O’nun varoluşuna kesin olarak inanmaya başlar, hem de dualarının kabul edilmesiyle o, Rabbi’nin kendisine pek yakın olduğunu tecrübe eder.”

Babası şöyle ekledi “Bu sözlere kısa bir ilave yapmak istiyorum. Kur’an-ı Kerim’e göre namaz insanı kötülüklerden ve günahlardan alıkoyar. Namaz zihinlerimizi kötü düşüncelerden arındırır. O bakımdan namaz şüphesiz Allah’a ulaşmanın kesin bir yoludur.” Babası namazdaki hareketlerin kulun yaratana karşı gösterdiği alçak gönüllülükten ibaret olduğunu ve namaz vasıtasıyla Allah’ın rahmetinin kula yağdığını anlattı.

Anneleri de şöyle bir ilave yaptı: “Namazlarımızı tam alçak gönüllülükle ve tam dikkatle niçin kılmamız gerektiği de bundan bellidir. Namaz kılarken kendimizin kralların kralı ve padişahların padişahı olan Rabbimiz önünde durduğumuzu hissetmeliyiz ve bunu bilerek namaz kılmalıyız. Böylece küçük olsun, büyük olsun bütün ihtiyaçlarımız için O’ndan yardım dilemeliyiz. Eğer biz hiç ara vermeden devamlı olarak namaz kılarırsak, Rabbimiz en uygun bir biçimde bizim dualarımızı kabul edecektir. Hak

Teala (cc) Kur'an-ı Kerim'de "Bana dua edin, ben dualarınızı kabul edip size cevap bile vereceğim" buyurmamış mıdır? Onun için Rabbimiz'in dualarımızı kabul etmediğini asla zannetmemeliyiz. Bir örnek vereyim. Her anne ve baba çocuğunu sever. Bazen bir çocuk bir şeyin kendisi için zararlı olduğunu bilmeden onu almak ister. Anne baba çocuklarının isteğini kabul etmezler. Ancak istediği şeyin yerine ona daha iyi birşey verirler. Hak Teala (cc) insanları anne ve babadan daha fazla sever. Onun için tam olarak Rabbimiz'e güvenmeliyiz. O daima dualarımızı bizim için uygun şekilde kabul eder."

Bu konuşma çok ilgi çekici idi. Ahmed ile Ayşe anne ve babalarını dikkatle dinlediler. Kısa bir sessizlik oldu. Bu arada Ahmed'le Ayşe Müslüman olduklarına şükrettiler ve bununla iftihar duydular. Her ikisi bundan böyle hiç ara vermeden namaz kılacaklarına, Allah'ın kendilerine ihsan ettiği bunca nimetlere daima şükredeceklerine ve Allah'tan kusurlarını bağışlaması konusunda af dilemeye karar verdiler.

Ahmed'in annesi daha sonra ona dönerek. "Şimdi sıra sende, bana namazın vakitlerini söyler misin? diye sordu. Ahmed namazların vakitlerini şöyle izah etti: "Sabah namazı güneş doğmadan önce kılınır. Öğle namazı ise öğleyin, güneşin batıya kaymaya başlamasından hemen sonra kılınır. İkinci namazı da öğle ile akşam arasında kılınır. Akşam namazı da güneş batışından hemen sonra kılınır ve yatsı namazı da geceleyin karanlık olunca kılınır."

"Aferin size. İkiniz de doğru söylediniz." dedi anneleri. Daha sonra saate bakarak "Şimdi odalarınıza giderek biraz Kur'an-ı Kerim okuyunuz. Bu arada ben de kahvaltı hazırlarım" dedi. Ahmed ile Ayşe Kur'an-ı Kerim'i okuduktan sonra bütün aile hep birlikte kahvaltı yaptılar. Bu arada Ahmed ile Ayşe okul arkadaşlarından

bahsettiler. Babaları gazete okurken anneleri de televizyondaki haberleri izledi.

Birdenbire zil çalındı ve Ahmed kapıyı açtı. Ahmed'in okul arkadaşı David oradaydı. "Bugün okula gitmeyecek misin?" diye sordu. Ahmed'e. "Hayır bugün öğretmenimden izin aldım, camiye gideceğim" dedi Ahmed.

"Cami mi? O da sizin kiliseniz midir acaba?" diye sordu David. "Bir bakıma öyle. Cami Müslümanların Rablerine ibadet ettikleri yere denir. Aslında cami, kiliseden farklıdır. Camide koltuklar ve kutsal kişilerin resimleri yahut duvar levhaları bulunmaz. Orada putlar da bulunmaz. Cami bütün bunlardan boş olup sade ve temiz olur. İbadet edenlerin dikkati bu gibi şeylerle dağılmaz. Camide çalgı aletleri de çalınmaz. Böylece namaz kılanlar tam sessizlik içinde ve huşu ile namaz kılma imkânını elde etmiş olurlar" diye izah etti Ahmed.

David'in ilgisi arttı. O İslamiyet hakkında daha fazla bilgi edinmek istiyordu. Başka bir soru sordu "Camiye girerken ayakkabıları çıkarmak gerektiğini duydum. Bu doğru mu acaba?"

"Evet doğrudur. Camimizi temiz tutmak isteyişimizden ileri geliyor bu. Ayrıca namaz kılarken secde ettiğimiz zaman başlarımızı yere koyarız. O bakımdan da ayakkabımızı çıkarmak camimizi temiz tutmamıza yardımcı oluyor. İbadet edenlerin rahatlıkla ibadet edebilmeleri için camide namaz kılanların parfüm kullanmaları da tavsiye edilir."

Bu konuşmalar çok ilgisini çekti. "İstersen öğretmenimize rica edelim de bütün sınıf arkadaşlarımızla bir gün camiye ziyaret edelim, bu arada imam efendiyi de görelim olmaz mı?" dedi Ahmed.

“İmamınız da bizim papazlarımız gibi midir? dedi David. “Hayır tam olarak öyle değil, İslam’da papazlık yoktur. Eğer cemaat uygun görürse, her Müslüman namazda imam olabilir. Genel olarak cemaat arasında Kur’an-ı Kerim’i fazla bilen birisi imam seçilir. İmam dini bir liderdir. Bazen imamlar, caminin ihtiyaçlarını karşılamak ve cemaatin din bilgisini arttırmak için din öğretmeni olmak gayesiyle sürekli olarak da görevlendirilirler. Bunlar ayrıca namazlarda da imamlık vazifesini yerine getirirler. Ancak buna karşılık kendilerine maaş verilmez” dedi Ahmed.

“Ahmed kiminle konuşuyorsun? Acele et. Bugün Cuma namazı için camiye gitmeliyiz. Daha banyo bile yapmamışsın.”dedi annesi. “Geliyorum anne. Arkadaşım David’le konuşuyorum” diye cevap verdi Ahmed. “Peki ben artık okula gitmeliyim. Sınıf arkadaşlarıyla birlikte camiye gideceğimiz günü kararlaştırırız.” dedi David ve yola koyuldu.

Ahmed ile Ayşe odalarına gidip orayı topladılar. Daha sonra yıkanarak temiz elbiselerini giydiler ve güzel kokular sürdüler. Namaz vakti gelince bütün aile hep birlikte arabaya binip camiye gittiler.

Yolda Ahmed annesine “Cuma namazı için yeniden abdest almamıza gerek var mı?” diye sordu. “Eğer birisi banyo yapmış yahut boy abdesti almış ise, tuvalete gitmedikçe yahut çiş yapmadıkça yahut da gaz çıkarmadıkça, yeniden abdest almasına gerek yoktur.” dedi annesi. Babası da “Eğer birisi uykuya dalar yahut bayılırsa abdesti bozulur” diye ilave etti.

Camiye yaklaşınca birçok kız ve erkek çocuğun anne ve babalarıyla birlikte Cuma namazını eda etmek üzere camiye doğru yürüdüklerini gördüler. Ahmed ile Ayşe arabalarından indiler ve müezzinin yüksek fakat şirin

sesle ezan okuduğunu işittiler. İkisi de ezanın kelimelerini dikkatle dinlediler. Şöyle diyordu:

Allahu ekber, Allahu ekber
Allahu ekber, Allahu ekber
Eşhedü en la ilahe illallah
Eşhedü en la ilahe illallah
Eşhedü enne Muhammeden Resulüllah
Eşhedü enne Muhammeden Resulüllah
Hayye alas-salat
Hayye alas-salat
Hayye alel-felah
Hayye alel-felah
Allahu ekber, Allahu ekber
La ilahe illallah

Müezzin, ezanı bitirince Ayşe, Ahmed'e ezanın anlamını sordu. Ahmed onu açıklamaya başladı:

Allah her şeyden daha yücedir.

Allah her şeyden daha yücedir.

Allah'tan başka ibadete değer hiç kimsenin bulunmadığına şahadet ederim.

Allah'tan başka ibadete değer hiç kimsenin bulunmadığına şahadet ederim.

Muhammed (SAV)in Allah'ın resulü olduğuna şahadet ederim.

Muhammed (SAV)in Allah'ın resulü olduğuna şahadet ederim.

Haydi namaza, haydi namaza,

Başarıya (ve kurtuluşa) gelin, Başarıya (ve kurtuluşa) gelin,

Allah her şeyden daha yücedir. Allah her şeyden daha yücedir.

Allah'tan başka ibadete değer hiç kimse yoktur.

Ahmet babasıyla birlikte camide erkeklerin namaz kıldığı bölüme gitti. Ayşe de annesiyle birlikte kadınların namaz kıldığı kısma gitti.

Camiye girerken babası Ahmed'e "Oğlum dua okuyarak girelim camiye. Şöyle de "Bismillahi vesselatü vesselamü ala Resulillahi, Allahummağfirli zünubi veftah li ebvabe rahmetik."

Bunun anlamı şöyledir. "Allah'ın adıyla (camiye giriyorum) Allah'ın rahmeti ve selamı Resulullah'ın üzerine olsun. Allah'ım, benim günahlarımı bağışla ve kendi rahmet kapılarını bana aç." Camiden çıkarken "Rahmetike" yerine "Fadlike" denir dedi babası. Bu da "Senin lütfün" demektir diye de ilave etti. Babası ayrıca ilk olarak sağ ayağıyla camiye girmesini ve cemaate "Esselamü Aleyküm" demesini de Ahmed'e hatırlattı.

Her ikisi de yalnız olarak önce sünnet namazını kıldılar. Daha sonra oturup zikrullah ve Resulullah'a salat ve selam getirmekle meşgul olarak imamın gelmesini beklediler. İmam gelince müezzin bir daha ezan okudu. Ezandan sonra imam efendi hutbe verdi. Kısa bir ara vererek yere oturduktan sonra imam, Arapça olarak hutbe verdi. Ahmed ile Ayşe Arapça'yı anlayamadılar, yine de herkes gibi sessizlikle hutbeyi dinlediler. Ahmed kendi kendine : "Allah nasip ederse hutbenin ikinci kısmı olarak daima okunan Arapça kelimelerin anlamını öğrenmeye çalışacağım" dedi.

O gün imamın hutbesi çocukların eğitiminin önemi ile ilgili idi. İmam, Hz.Resulüllah'ın (SAV) çocukların eğitimleriyle ilgili bir hadisini okudu. Bu hadiste Resulüllah (SAV) çocuk eğitiminin önemini vurgulamıştır. İmam, anne ve babaların çocuklarını en iyi şekilde eğitmeleri ve onlara büyüklerine karşı saygılı olmalarının gereğini öğretmeleri üzerinde durdu. Ayrıca o, Resulüllah'ın (SAV) çocuklarımıza karşı şefkatli olmamız gerektiğini ve Müslümanlar'ın bunu iyice bilmeleri gerektiğini de cemaate anlattı. İmam ayrıca cemaate Resulüllah'ın bir hadisini hatırlatarak büyüklerin çocuklara karşı nazik ve kibar olmaları ve çocukların duygularını rencide etmemeleri, aksine saygılı olmaları ve çocuklarla önem duydukları konular hakkında fikir alışverişinde bulunmaları gerektiğini de anlattı. O, daha sonra çocukların anne ve babaya karşı sorumluluklarını dile getirdi ve bu konuyu gereğince aydınlatmak gayesiyle Kur'an-ı Kerim'den bazı ayetler de okudu.

Ahmed'le Ayşe hutbeyi çok beğendiler. Hutbeden sonra imam efendi Cuma namazını kıldırdı. Farz namazı bitince cemaat, sünneti bir daha yalnız olarak kaldı. Bazı kimseler uzun uzadıya dua ve ibadetle meşgul oldular ve camide kaldılar. Diğer birçok kimse de namazı bitirdikten sonra dışarı çıkarak hemen işlerine döndüler. Birkaç çocuk namazdan sonra cami içinde konuşmaya başladılar. Büyüklerden birisi bunu farkederek, çocuklara nasihat etti ve birçok kimsenin henüz namazlarını tamamlamadığını hatırlatarak çocukların onları rahatsız etmemeleri gerektiğini vurguladı. Çocuklar bu nasihati kabul ederek sessizce camiden çıktılar.

Sonra Ahmed babasına : “Babacığım, camide konuşmak neden yasaktır?” diye sordu.

“Camide hutbe esnasında yahut namaz kılınırken konuşmak yasaktır, çünkü ibadet edenler rahatsız olmak

istemezler. Bununla beraber cemaat namazı bittikten sonra yahut ondan önce konuşmak yasak değildir. Yeter ki bu konuşma alçak bir sesle ve camiye saygılı olarak keza toplantının kutsallığı ile uyum içinde olsun” diye cevap verdi babası.

Kısa bir müddet sonra babası artık dönmeleri gerektiğini söyledi ve arkadaşlarına “Esselamü Aleyküm” diyerek arabaya bindiler ve eve doğru yola koyuldular.

Öğleden sonra bütün aile hep birlikte çay içtiler ve ikindi namazını eda ettiler.

Akşam olunca, namazı kıldıktan sonra bütün aile hep birlikte yemek odasında toplandılar ve yemeklerini yediler. Yemekten önce anneleri çocuklara “Bismillahirrahmanirrahim” diyerek yemeğe başlamaları gerektiğini hatırlattı. Yemek esnasında anne ve babaları çocuklarına Hz.Resulullah (S.A.V.) ile geçmiş Müslüman evliyaların hayatlarından ilginç olayları anlattılar.

Ahmed ile Ayşe daha sonra odalarına çekildiler ve hikâye kitaplarını okudular, okul ödevlerini yaptılar. Ayrıca beğendikleri televizyon programlarını da seyrettiler. Özellikle hayvanların bulunduğu ormanlar ve bitkilerle ilgili programı büyük bir ilgiyle seyrederek çok beğendiler. Sonra aşağıya inerek yatsı namazını kıldılar ve böylece günün son namazını da eda ettikten sonra doğruca yataklarına gittiler. Bu arada uykuya dalmadan ezbere bildikleri bazı duaları okumayı da ihmal etmediler.

SORULAR:

- 1 -Abdest nedir?
- 2-Müslümanlar abdestlerini ne zaman tazelemelidirler?
- 3 -Bir Müslüman günde kaç vakit namaz kılmalıdır?

- 4 -Müslümanlar namaz kılarken yüzlerini hangi tarafa doğru çevirirler?
- 5 -Hadis ne demektir?
- 6 -Ayşe anne ve babasına Resulüllah'ın (SAV) hangi hadisini okumuştur?
- 7 -İmam kime denir?
- 8 -Ezan nedir?
- 9 -Bir Müslüman Cuma namazına nasıl hazırlanır? Açıklayın.
- 10-Müslümanlar birbirleriyle karşılaşınca nasıl selamlaşırlar? Kullandıkları kelimelerin anlamı nedir?
- 11-Camide namaz kılınırken konuşmak neden yasaktır?
- 12-“Sübhaneallah” ne demektir?
- 13-Namazın bir kısmı yalnız olarak, bir kısmı da cemaatle birlikte kılınır, bunun hikmeti nedir?
- 14-“Teyemmüm” nedir ve ne zaman yapılır?
- 15-Müslümanlar camiye girerken neden ayakkabılarını çıkarırlar?
- 16-Cuma namazının faydaları nelerdir?
- 17-Bir camiye girerken hangi dua okunur?
- 18-Camide uymamız gereken kurallar nelerdir?